

Heřmanický občasník

Nejen pro občany Heřmanic

Ročník 9.

Číslo 4. Říjen 2019

Vážení čtenáři a spoluobčané,

tento úvodník si dovoluji věnovat člověku, kterého si nesmírně vážím. A to i přesto, že jsem se s ním osobně seznámil teprve před necelými pěti lety, když jsem přijal nabídku starosty obce, abych po povodni znovu obnovil a dál vedl náš, vlastně váš, Heřmanický občasník. Protože jsem chtěl, aby obsahoval nejen současné události, ale také historii obce, pátral jsem po někom, kdo by mi v tom mohl pomoci. Moc jsem se při tom nenadřel. Od Pavlíny na obecním úřadě jsem dostal kontakt na právě toho pravého. Není těžké uhodnout, že to nemohl být nikdo jiný než zdejší rodák Willy Effenberger, jehož zajímavé vzpomínky na dění v obci od 2. světové války už skoro pět let můžete na stránkách HO pravidelně číst.

A představte si, je to téměř neuvěřitelné, tento bard historie obce, nestor naší redakční rady a kamarád občanů obce všech věkových kategorií letos v červnu oslavil v plné svěžesti krásné jubileum. Při této příležitosti se sešli někteří z jeho mnoha přátel a kromě dárek mu popřáli hodně zdraví a sil do dalších let. To si nakonec můžete přečíst na blahopřejném listě, který mu za Spolek přátel Willy Effenbergera předal jeho předseda Milan Bouša.

Vděčný přítel Olda

Heřmanický Svazarm

7. část – Střelecký klub (pokračování)

V minulé části jsem zmínil skromné střelecké vybavení klubu pro soutěžení v okresním přeboru a také povinné složení závodního družstva, které kromě tří mužů muselo mít jednu ženu a jednoho dorostence nebo dorostenku. Připomínám to proto, že v příštím pokračování to bude hrát důležitou roli. Okresní přebor v jednotlivcích i družstvech se konal v Liberci jedenkrát ročně. Heřmanický klub soutěžil v položce 5 plus 20 ran na 50 m v leže. Střílelo se náboji 5,6 mm. Na základě dosažených výsledků získávali střelci také výkonnostní třídy. Mimochodem, střelci se mohli zúčastnit i náborových akcí u jiných začínajících střeleckých kroužků, ale tam dosažené výsledky se do výkonnostních tříd nezapočítávaly.

Naše základní organizace mě navrhla do kurzů pro vedoucí střeleckých kroužků, klubů a také rozhodčích střeleckých soutěží. Kurz jsem absolvoval úspěšně a závěrečné zkoušky složil na výtečnou. To se nechci vychloubat, musím přiznat, že jsem využil zkušenosti získané v ČKD Praha, THZ Frýdlant a základní vojenské službě. Ve střelbě jsem v položce 5 plus 20 ran skončil na pátém místě a tím byl i zařazen do ročního přeboru libereckého okresu. Tam jsem potom také obsadil páté místo.

V příštím roce se to ale nějak zvrtilo a já jsem byl až pětadvacátý. Totéž se opakovalo v soutěži družstev na liberecké střelnici vedle dolních kasáren. Náš junior Míla Salaba si ze mne dělal legraci, že prý dneska mířím do kytiček, protože střela do cíle s bídou doletí. Jenomže náš instruktor zjistil, že jsem do první směny vyfasoval staré náboje z eráru, které neměly potřebnou kvalitu. A ať jsem dělal co dělal, víc jak 65 ze 100 možných jsem nevystřílel. Podal jsem za padesát korun protest, jenže ten byl přijat až po skončení střelby. Dorostenec Salaba velice hlasitě vyslovoval své námítky proti regulérnosti soutěže, takže se něco začalo dít. Vyfasoval jsem nové náboje a výsledkem nové střelby bylo 88 kruhů ze 100 možných. Na druhou výkonnostní třídu mi chybělo pouhých 6 bodů. Gratulovat mi přišli i soupeřovi střelci. Naše družstvo skončilo v silné konkurenci uprostřed soutěžního pole, což bylo s ohledem na jeho krátké působení a skromné podmínky vysoké vyznamenání a také uznání naší snahy nenechat se porazit.

Na poradě ve střeleckém klubu jsme projednali naši dosavadní činnost a dosažené výsledky. Usoudili jsme, že musíme zlepšit naši fyzickou kondici. Začlenili jsme se proto do Sokola, který vedl pan Jirsák. Jirka Tulach, který se do Heřmanic přestěhoval z Raspenavy, přednesl návrh na zmenšení průhledu v dioptru a já jsem byl pověřen opatřit kvalitní náboje. Vzpomněl jsem si na vyprávění bývalého bojovníka od Stalingradu, pyrotechnika Oskara. Ten nám mimo jiné říkal, že si v zimě náboje ohřívají. V nástrojárně jsme si společně s Petrem Vaňkem zhotovili z 25 mm silného kotlového plechu nahřívací zařízení. Kapacitu mělo na 100 nábojů, mělo ručně nastavitelnou teplotu a bylo odvětráno. Jirka Tulach zhotovil průzory dioptrů na 0,7 a 0,8 mm.

Už na prvním tréninku po těchto opatřeních jsme se nestačili divit, jak se zlepšily naše výkony. V dioptru se dosahovalo 90 až plných 100 kruhů, s otevřenými mířidly 70 až 80 kruhů ze sta možných. Zvuk po výstřelu byl suchý a ostrý jako břitva. To tedy byla paráda, teď soupeřům ukážeme, že nejsme jen tak nějací nazdárci.

Do jarní sezony jsme se přihlásili a byli zaregistrováni jako družstvo do liberecké ligy střelců. Podle regulí jsme mohli v průběhu soutěže vyměnit tolik členů družstva, kolik jsme uznali za vhodné. Od krajského rozhodčího jsem si obkreslil kalibr na měření zásahu do příslušného kruhu a šikula Jirka Tulach jich podle toho nákresu několik zhotovil. Odpovídaly příslušným normám, tedy ČSN a DIN, a tím nám odpadly možné příští spory. Kromě toho jsme naši členskou základnu rozšířili o přátele z Kunratic. Utrpěli jsme ale také citelnou ztrátu, protože zemřel jeden ze zakládajících členů

heřmanického Svazarmu Stanislav Kadlec. Přišli jsme nejen o kamaráda, ale také o jeho slavnou DKW, kterou jsme se dopravovali na závody.

Na jeden ze závodů, přebor jednotlivců, jsme také jeli traktorem. Kunratičtí členové našeho střeleckého klubu Götz a Jůna pro nás přijeli s traktorem Škoda Super 50. Naložili jsme zbraně a střelivo a vydali se cestou necestou Zadním Kristiánovem na Vysoký a přes Vítkov do Chrastavy. Když jsme tam celí ukodrcaní dorazili, zapsali jsme se do posledního sledu, abychom si upravili tepovou frekvenci a mohli se soustředit na střelbu. Umístili jsme se všichni kolem 15. místa, což byl vzhledem k velké konkurenci a přestálým cestovním útrapám docela slušný výsledek.

Hlavní pozornost jsme ale věnovali našemu družstvu v Lize střelců, kde se vždy utkala dvě družstva každý s každým. Využili jsme přitom nové pravidlo, že mohou do soutěže nastupovat i náhradníci. Všichni naši střelci pečlivě trénovali, abychom byli připraveni kohokoliv nahradit. V posledním závodě, bylo to v roce 1965, jsme se měli utkat s ostřílenými borci liberecké Rudé hvězdy. O tom budu vyprávět trochu podrobněji.

Jako první se k nám dostavili přátelé z Kunratic Götz, bratři Junové a juniorka Maruška. Když jsme byli všichni pohromadě a připraveni na závod, dostali jsme od MNV vzkaz, že soupeř si spletl čas a požádal o odklad startu o půl hodiny. Byl to samozřejmě psychologický nátlak, ale nás nerozhodil. Reagovali jsme tím, že je přivítala Maruška, která jen tak mimochodem podotkla, že už chtěla vařit oběd. Navíc byla oblečena do starého vatovaného kabátu, kolem krku vlněnou šálu a na hlavě brigadýrku, což zdůvodnila tím, že se po střelbách chce podívat do Dětrichova na fotbal a potom na taneční zábavu. Na dotaz, kde má malorážku, odpověděla, že si ji půjčí, protože není kancelářský mozol, aby se s ní tahala do kopce a zpátky. To se trochu dotklo jednoho staršího borce soupeře, který si její výrok vztáhl na sebe. Poradil jsem mu, aby si připravil padesát korun a podal protest. Ovšem až po střelbách, tak jako já tehdy u nich.

Jako první stříleli junioři. Naše Maruška obsadila první místo s nástřelem 196 bodů z 200 možných. Tento výsledek už nepřekonal nikdo, ani z dospělých. Ten rok jsme v celoroční soutěži jako družstvo zvítězili. S napětím jsme čekali tabulku a článek v okresních novinách. Ty ale mlčely.

Hlavní výbor Svazarmu dohodl schůzku s Okresním výborem v Liberci, abychom si vyjasnili vzájemné vztahy a proč nás tisk ignoruje. Dokud vyhrávali Liberečtí, byly toho plné noviny. Po svém úvodním slovu jsem byl vykázán na chodbu. Tam jsem se setkal s oním kancelářským mozolem, jenž se hrnul dovnitř. Byl ale taky striktně vykázán. Ptal se mne na Marušku. Řekl jsem mu, že na té zábavě jí zahráli tuš, předali jí láhev ryzlinku za 19,- Kčs, a aby její nastávající věděl, jakou si bude brát bojovnici, vyhlásili na její počest dámskou volenku. Tak mu zase sklaplo.

Výsledkem celého našeho jednání na OV Svazarmu byla krátká noticka v okresních novinách, že nadějní střelci z Heřmanic úspěšně reprezentovali svou obec. No, aspoň něco. Tím ale končím svoje vzpomínání na založení a činnost heřmanického Svazarmu, protože jsem začal marodit, a to dlouhodobě. Ve výboru mě zastupoval Láďa Fiala a tam už se začal rýsovat nový směr činnosti. O tom už by ale měli vyprávět ti, kteří u toho byli po nás.

Co jste, hasiči...? Ivana Frankelová

Naši věrní čtenáři!

Zase se tu setkáváme po třech měsících. A co se u nás událo? To se hned dovíte v dalším odstavci. A omlouváme se, že letos neproběhlo Heřmanické šedesátkování. Což je hasičská soutěž na domácí půdě, kde občas i pro naše malé sportovce cinkne nějaká ta medaile.

Mladí hasiči

Jelikož byly prázdniny, vaše ratolesti se rozutekly na tábory, na dovolené k moři, k babičkám a dědečkům a celkově tak různě. A proč vlastně ne. Schůzky nám skončily stejně jako školní rok.

Ovšem s příchodem 1. září nastává nejen škola, ale opět naše hasičáky. Musíme se pochlubit posilou u mladých hasičů, musíme děkovat Bohu, že nás stávající sportovci neopustili a že se můžeme pomalu a jistě připravovat na novou hru Plamen.

A jak jinak začít tréninky než výletem na Kunratickou stopu, která proběhla 8. září, za krásného

slunečného počasí. Na děti čekalo devět úkolů, na každém stanovišti plnily nějaký úkol. Sbíraly jablka nebo květiny, povídaly pohádku o pejskovi a kočičce, posílaly dopis se super kunratickou známkou, hasily dům nebo obhajovaly znalosti ze silničních pravidel. Krásný den, který byl zakončen opékáním vuřtů a limonádou.

Ale aby to nevypadalo, že si jen výletujeme, nastala i práce. První podzimní, ale i poslední požární útok v letošním roce děti absolvovaly v Dolní Řasnici na soutěži **O pohár starosty obce**. Soutěž proběhla v neděli 15. září na fotbalovém hřišti v Dolní Řasnici. Mladší žáci útok zvládli s časem 84,72. S tímto časem obsadili 7. místo. Oproti tomu starší žáci zaběhli čas 52,54. Jelikož v jejich kategorii je tvrdá konkurence, nastalo i modlení. Asi se ptáte proč. Inu, po pěti týmech byli naši svěřenci na stupních vítězů. A jelikož dva týmy dostaly neplatné pokusy a jeden měl lepší čas, i tak starší žáci uhájili 3. místo a mohli se radovat z bronzu.

JSDH (jednotka sboru dobrovolných hasičů)

I jednotka měla napilno. Pomáhali při ožívování osoby. Další výjezd byl ovšem jen žertík lidí, co nevědí s roupy. Ono nahlásit, že hoří fabrika (továrna), a ve finále nic takového není, opravdu vtipné není.

Také se jednotka účastnila mezinárodního cvičení. Tentokrát na polské straně.

Dospělí

Zatímco ženy a děti si užívaly prázdniny nebo fandily mužům, jak už sami můžete číst, muži soutěžili. A stejně jako loni i letos byly závody, co probíhaly v okolí, a superpohár.

Závody:

29. 6. O zlatou povodňovou lopatu	Višňová	4. místo
O pohár starosty obce	Kunratice	3. místo
Okrsková soutěž	Kunratice	3. místo

Soutěže v Kunraticích proběhly v jeden den. Čas našich sportovců byl zapsán do obou závodů.

20. 7. O pohár starosty Lázňe Libverda 2. místo

Nejlepší čas sedmi statečných v letošní sezóně. A ten byl 24,40.

21. 9. Noční útok Nové Město p. S. 1. místo čas 31,20

Superpohár:

6. 7.	Bulovka	14. místo	čas 39,67
13. 7.	Děřichov	10. místo	čas 30,20
20. 7.	Ludvíkov p. S.	11. místo	čas 26,82
17. 8.	Nové Město p. S.	7. místo	čas 26,67
7. 9.	Raspenava	9. místo	čas 27,75

Dorost

A dorost je na tom vlastně stejně jako děti. Také si užívali prázdniny.

A na co se můžete těšit příště? U dětí na pertoltický předbraňák (13. 10.), ZPV (19. 10. Bílý Potok), ZPV dorostu (9. 11. Karlínky), strašidelný les (2. 11. Předlánce). A dále dva závody v superpoháru, a to Hejnice a Frýdlant.

A tím se s vámi loučím a zase příště, vaše Iv.

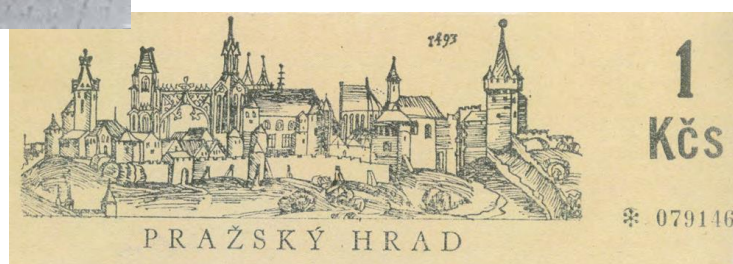
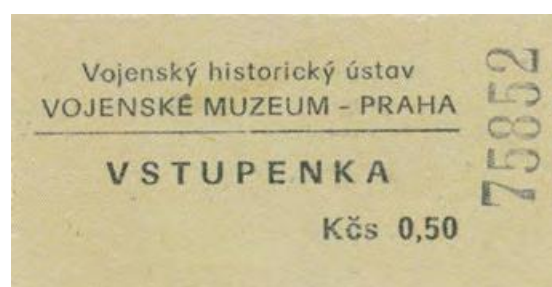
TJ Sokol – cvičili jsme pro radost, pro zdraví – Dáša Judlová

Výlety ve fotografiích

TJ Sokol Heřmanice pořádala výlety nejen do blízkého okolí, ale jezdili jsme i do vzdálenějších míst naší vlasti (Prahy, Mělníka, Kokořína...).

1984 Praha - Karlův most, Vojenské muzeum, Národní muzeum, Pražský hrad

1986 Praha – Letecké muzeum,
ZOO, Petřín

1988 - Mělník, Kokořín

V Heřmanicích vycvičena další šestice zahraničních psovodů

V první polovině letošního roku absolvovalo v rámci již 32. a 33. zahraničního výcvikového kurzu pořádaného VZSK Heřmanice základní výcvik se služebními psy dalších šest zahraničních psovodů. Pro každého z trojice psovodů z Federální celní správy Ruské federace byla výprava do Heřmanic pouze malým „opáčkem“, základní kurzy se svými psy v Heřmanicích již všichni dříve absolvovali a letos přijeli pouze dopachovat již vycvičené služební psy – nově jim byl v péči heřmanických kynologických instruktorů v rámci dvoutýdenního intenzivního tréninku vtištěn nový pach, spadající do kategorie zbraně a střelivo.

Druhá trojice cizinců, jmenovitě Gadi, Avi a Aviya, již k nám zavítala z exotičtější části světa. Spolupráce s Celní správou Izraele, která k nám na základní výcvikový kurz poslala skupinku psovodů se služebními psy již podruhé, si velmi považujeme také díky vysoké profesionalitě bezpečnostních složek této země, a velmi nás těší, že si izraelští celní kynologové opakovaně vybírají pro výcvik psovodů se služebními psy právě české kolegy, kterým dávají přednost např. před výcvikovými středisky služební kynologie v USA.

Aviya Asayyag z Celní správy Izraele odměňuje svého psa za správné chování hrou s míčkem

Znalosti a dovednosti získané u nás v jedenáctýdenním základním výcvikovém kurzu kategorie vyhledávání drog (konkrétně marihuany, extáze, heroinu a kokainu) a bankovek uplatní Gadi a Avia a jejich služební psi Taki a Honey na mezinárodním letišti Ben Gurion v Tel Avivu, jejich kolega Avi se psím kolegou Bakem pak budou sloužit v pouštním Ejlatu na samém jihu země.

Martina Strnadová

Psovodi Celní správy Izraele Aviya Asayyag, Avi Ankari a Gadi Ben Nefusy s vedoucím VZSK Heřmanice Josefem Dušánkem. Fotografie je ze závěrečného ceremoniálu spojeného s předáváním diplomů a mezinárodních certifikátů absolventům 33. mezinárodního výcvikového kurzu, v jehož závěru izraelští psovodi ocenili vedoucího VZSK J. Dušánka pamětní plakétou.

Visit to the Czech Customs Administration Canine Training Centre
with the status of a WCO Regional Canine Training Centre

Heřmanice 25. 7. 2019

Závěru výcvikového kurzu pro CS Izraele se zúčastnili také pan Ron Chacham (zástupce generálního ředitele CS Izraele pro odbor pátrání, boj proti drogám a praní špinavých peněz; třetí zleva) a pan Tomer Matza (hlavní kynolog Celní správy Izraele; pátý zleva)

Srpnová tradice

Ten pohled mě nikdy neomrzí, naopak mě každým rokem znova uchvátí ten proces tvoření. Nejprve je to jen obyčejný, byť dosti bytelný, kus dřeva. Prostě tuctový špalek, odřezaný z kmene stromu. Pod pilami v rukou řezbářů se ale postupně začíná proměňovat v něco zprvu abstraktního, později se objevuje náznak něčeho konkrétnějšího. A když se pak do toho pustí dláta, je z toho nakonec čert, hospodský, víla, medvědice, žába, ryba, krokodýl, zajíček, kuřátko, medvíďata nebo kánoe, lavička, prostě cokoliv. To všechno a ještě něco navíc dokázaly vytvořit šikovné ruce dřevořezbářů za deset ročníků heřmanického řezbářského sympozia.

Stejně tak musím poněkolkáté obdivovat zručnost a umění kováře Matěje Švarce. Zpočátku to vypadá, že jen tak mlátí kladivem do kusu žhavého železa, které občas ponoří do vody, kde to prudce zasyčí, a potom ho odloží. Pak stříhá kus plechu, k tomu kus drátu a tak to jde dokola. Když to potom všechno nějak posvažuje a propojí, je z toho najednou netopýr, kudlanka nábožná, hlava čerta nebo obří mravenec, který hlídá vjezd do obce.

Srpen už si nedovedeme představit bez heřmanického sochání. Patří už natrvalo, alespoň doufám, ke koloritu obce. Ten letošní ročník se konal ve třetím srpnovém týdnu. Zahájil ho v úterý Jarda Dědek, kterého ani déšť neodradil od práce, na jejímž konci byla krásná víla, která bude zkrášlovat prostranství u horního rybníka. Partnerem jí bude vodník Michala Járy. Ten nás letos překvapil krátkým sestřihem svých pověstných plavých vlasů. Na jeho fortel to ale žádný vliv nemělo.

Letošního ročníku se zúčastnilo 8 řezbářů, kromě obou výše zmíněných to byli tvůrci čertů Franta Petrányi a dvě nové tváře Marta Novotná a Magdaléna Malá. Hanka Milická, která přijela po roční pauze, vytvořila orientační sloup k pamětním červeným bukům u hasičárny. Pavel Pfeifer nás opět překvapil nápaditou lavičkou, která určitě najde své uplatnění na potřebném místě v obci. Samozřejmě jsem nemohl opomenout nepsaného, ale všemi uznávaného šéfa této skvělé party, Honzu Viktora, který vytvořil nového Soptíka za toho, jehož loni zničil u hasičárny bezohledný řidič. O Honzovi si toho povíme trochu víc.

Ale nejprve vás trochu seznámím s Pavlem Pfeiferem alias Kašpárkem. Řezbářství není jeho obživou, ale koníčkem. A za to může Michal Jára alias Sluníčko. To bylo tak. Oni oba bydleli v Nymburce a setkali se na táboře v jednom skautském oddíle. To bylo Pavlovi 11 let, Michal byl o dva roky starší. Protože si byli povahou blízci, brzy se skamarádili. Michal tam tehdy získal přezdívku Sluníčko, o čemž jsme psali před dvěma lety. Pavel měl odmalička talent vytvářet náladu, proto ho bylo všude plno. Jenže někdy to trochu přeháněl, takže se ho potom snažili vedoucí krotit. Když to nepomáhalo, řekli mu: „Jestli nepřestaneš blbnout, budeme ti říkat Kašpárku.“ No, vydržel neblbnout asi pět minut, takže mu toho Kašpárka přišli. A má ho tam dodnes.

A jak se dostal k sochařině? Za to může taky Michal Sluníčko. Pavel to občas zkoušel se dřevem u Michala v jeho dílně v Nymburce. Ten ho jednou vzal s sebou na Vostrov u Mnichova Hradiště, kde v hudebním klubu pomáhal vytvářet mobiliář, tedy lavice a další zařízení. Potom nastala určitá tvůrčí pauza.

Po několika dalších letech se s Michalem zúčastnil svého prvního pravého dřevosochání ve Františkově u Rokytnice nad Jizerou, kterého se potom zúčastňoval dalších pět roků. Za zmínku stojí, že se ve Františkově seznámil i s kovářem Matějem Švarcem, s nímž jsou dodnes velcí přátelé. Následovala potom opět tvůrčí pauza, než začala další etapa v Heřmanicích. S jeho dovolením vás trochu seznámím s několika údaji jeho dosavadního života.

Pavel se vyučil kuchařem, ale kromě kuchyně se snažil uplatnit také jako číšník nebo barman, takže se vlastně stále pohyboval mezi kuchyní a kavárnou. Před šesti lety se přestěhoval do Liberce a začal pracovat v Radničním sklípku jako mistr výčepní. Impulsem k přestěhování bylo budování Horolezecké arény v Mlýnské ulici, k čemuž ho přemluvil jeho letitý kamarád. Letos se mu naskytla

šance pracovat jako jevištní technik v libereckém Naivním divadle, které hraje výhradně pro děti. Chytil ji za pačesy a nelituje toho. Tato práce ho plně uspokojuje. A tak se Kašpárek zase vrátil k dětem.

Skoro nakonec jsem si při seznamování s hlavními aktéry Heřmanického sochání úmyslně nechal Honzu Viktoru. Říká se to nejlepší nakonec. Ne že bych chtěl ty ostatní podceňovat, ale on je opravdu výjimečný tým, co všechno dokázal. Ale hezky popořádku.

Protože pocházel z ajznbňácké rodiny, kde se to přenáší z praděda, děda a otce na syna, vystudoval železniční průmyslovku jako strojvedoucí. Ale u toho nezůstal. Nevím, jak k tomu došlo, ale zřejmě si někdo všiml, že má talent organizovat a řídit kolektiv. Takže jako strojuvůdce skončil a začal pracovat v úplně jiném oboru. Postupně se propracoval až do funkce oblastního ředitele potravinářského řetězce Delvita pro Čechy a Moravu. Teď je už dva roky v důchodu a posledních šest roků se na živnostenský list věnuje hlavně řezbařině. A jak se k ní dostal?

Jako kluk sestavoval s tátou modely letadel a dost ho to bavilo. Potom ale začal zkoušet řezat do špalíčeků a to ho začalo bavit mnohem víc. Ve vedlejší vesnici Svatá u Berouna bydlel řezbář Standa Pokorný a ten Honzu dovedl do party Václava Plechatého. Připomínám, že v ní začínal i Franta Petrányi. Čas se ale nedá zastavit, a tak původní parta stárla. Bylo třeba získat pro řezbařinu nové nadšence, partu omladit. Začal se tvořit nový kolektiv a dnes je z nich skvělá parta, s níž se můžeme každoročně seznamovat na heřmanickém sochání.

Honza si ji moc pochvaluje, hlavně oceňuje, že mají mezi sebou naprosto upřímné vztahy, žádné zároháctví a všichni si umí všechno říct přímo do očí. Ne že by mezi nimi byly nějaké rozepře, ale vždycky se najde něco, co je třeba vyjasnit. A oni si to umí vyřešit jako dobrá parta. Honza říká, že každá taková akce je docela velká dřina, ale že za těch pár dní s nimi odjíždí psychicky odpočatý. Těch akcí absolvuje asi osm ročně, každá z nich je něčím specifická, ale jedno mají všechny společné. Je to ta skvělá parta, na kterou se vždycky těší. A nevyměnil by to ani za dovolenou u moře. Kromě toho dělá na zakázku sochy doma, především v Hýskově za Berounem, kde má jako správce objektu na starosti asi tři hektary lesa.

A tam má spoustu času psát. Píše totiž pohádky pro děti. Zatím mu vyšla knížka s názvem Vyprávění staré řeky, kterou i sám ilustroval. Je to o tom, jak mu při sjíždění Berounky vždycky večer o řece vyprávějí vodník Stulouš, víla Leknínka a hejkal Hnízdák, který si vysloužil jméno tím, že má na hlavě hnízdo. Je to hezké počtení a Honzu jistě těší, že mu píší i dospělí, kteří si třeba i připomínají své dětství pohádek. Nyní připravuje druhý díl Vyprávění, jeho vydání však je limitováno především finančními možnostmi. Já osobně se hluboce skláním před člověkem, který dokázal svou prací potěšit a pohládit.

oba

Vlajka Heřmánku vévodila při otevírání sklípků

I když se vám to nebude zdát, i Heřmánek občas potřebuje nějaké to soustředění. A kde se dá nejlépe připravovat na pravidelné podzimní a vánoční koncerty? Nikde jinde než v kolébce lidových písní, na Moravě. A to přesněji na akci Den otevřených sklepů na Slavíně v Ratíškovcích.

Akce se konala 17. 8. 2019. Pro turisty samozřejmě byly připravené ukazatele, kudy mají jít. Zhruba kilometrová ulička, která byla z jedné strany lemovaná krásnými zrekonstruovanými sklepy. Druhá strana naopak lahodila oku. Úžasný výhled do krajiny, s pohledem na upravený vinohrad. To vše zalito hřejivým sluncem. Navštívit jste mohli 25 vinných sklepů, mezi nimiž jste mohli narazit na pět profesionálních vinařů, známých firem.

V tento den se poklidná ulička měnila v kolonádu, po níž chodily stovky lidí, jejichž kroky mířily za degustací vín i řadou nabízených dobrot. O kulturní program se na dolním konci postarala cimbálová muzika. Oproti tomu na horním konci uličky překvapovala návštěvníky chodská hudba kapely Heřmánek. Také byla svým

způsobem jistou atrakcí tohoto dne. O tom, že je Heřmánek všestranný, všichni víme. A proto „Country Heřmánek“ bavil publikum do pozdních nočních hodin. Příznivců měli hodně, však se hrálo, zpívalo a tančilo, dokud víno a jídlo nedošlo.

Nebylo pochyb, že si Heřmánek rozšířil svůj fanclub. Také za nimi byl samotný pan starosta s prosbou. Na tuto prosbu nešlo říct ne. A tak se Heřmánek změnil v dárek pana starosty pro manžele z Ratíškovců k jejich zlaté svatbě. Sice jen chvíli, ale i tak měli překvapení manželé ohromnou radost a společně s Heřmánkem si rádi zazpívali.

A že vzal Heřmánek soustředění opravdu za správný konec, svědčí i to, že den před akcí otevřené sklepy hráli na parníčku, který korzoval po Baťově kanálu. Bylo to příjemné zpestření plavby jak pro cestující s průvodcem, tak i pro samotného kapitána. Tato plavba se stala krásnou vzpomínkou na jindy hlučnou, šplouchající plavbu s reptajícími pasažéry.

mbou

Nebelschütz

První slunná zářijová neděle vybízela k výletu. A tak hrstka občanů spolu s kapelou Heřmánek zavítala do německého městečka Nebelschütz. Jak jste se dříve dočetli (ve starších číslech HO), naše obec s obcí Nebelschütz spolupracuje. A každý rok touto dobou navštěvuje heřmanická delegace německou verzi řezbářského symposia.

V doprovodném hudebním programu bylo místo pro vystoupení kapely Heřmánek. A velké překvapení nastalo, když se přidal k Heřmánku

sbor z Ukrajiny. Toto spojení bylo čarovné a podtrhovalo úžasnou atmosféru nebelschütského areálu. Kdo byl, může tato slova jen potvrdit.

Nemuseli jste ovšem poslouchat jen hudbu. Mnoho korzujících lidí prohlíželo práce přítomných autorů. Ale mohli jste zahlédnout i starší modely soch z předchozího ročníku symposia. A pokud vás omrzela procházka, mohli jste zkusit ochutnat něco z místní kuchyně Lužických Srbů, kteří pomalu vymírají, či něco z tradiční německé kuchyně.

ale

HaSrHe (Habartice – Srbská – Heřmanice)

Dne 20. září proběhla již tradiční akce – pokládání věnců u Kodešovy skály.

iv

Léto uběhlo rychleji než líná voda v našem potoce a tři měsíce od posledního čísla občasníku jsou za námi. Jejich shrnutí z pohledu akcí, které pořádá neformální sousedská skupina SPOK, bude v podobném duchu.

Uskutečnilo se další setkání na dřevotéma, a to třetí dřevodílina pod vedením Milana Kopeckého. Čtvrteční odpoledne v řezbářském týdnu jsme věnovali výrobě jednoduchých celoročních svícňů, kuchyňských prkének a náčiní ke grilu či do kuchyně. Dílna byla postavená venku, jak se na letní měsíce hodí, proto jsme riskovali možnou nepřízeň počasí. A ejhle – přelo a hned několikrát. A tak jsme několikrát uklízeli a zase vykládali na stoly nářadí, nástroje a materiál. Vypadalo to s tvorbou a zájmem veřejnosti všelijak, nakonec se ale vše náramně vydařilo. Do práce se zapojilo zhruba 20 lidí. Tradičně vše přijela podpořit a tvořit i rodinka z polské Bogatynie, noví návštěvníci přijeli z Liberce a okolních vesniček. Spotřebovali a zužitkovali jsme všechno dřevo, které s sebou Milan přivezl. Mám ráda praktické věci, a tak vařečka a vidle z tvrdého dřeva otáčely ještě ten den večeri u nás doma. Děkujeme Milanovi za čas a péči, kterou našim aktivitám věnuje, a za to, že přichází s dalšími a dalšími nápady a inspirací.

Některé plánované události se nám ze září trochu posunuly, a tak v další části článku vás pozvu na sousedské akce, které se rýsují do konce tohoto roku.

Sousedská spižirna, na kterou se osobně velmi těším, proběhne **14. října od 17 hodin**. Je to pondělí, navazuje na otvírací dobu knihovny. Nestydte se a přijďte ochutnat a vyměnit svoje zavařeniny či jinak zakonzervované dobroty. Klasikou v našich domácnostech jsou už i domácí vína a likéry – mňamka. Podzimní vůně a chutě plné slunce mohou inspirovat ostatní, jak si s úrodou ze zahrad poradit.

O týden později, v pátek **25. října od 17 hodin**, bude knihovna na obecním úřadě podruhé hostit spisovatelku **paní Ludmilu Kotkovou** z Šimonovic. Proběhne **autorské čtení** z další knihy s názvem *Lidi nejsou puzzle*. Přijďte strávit příjemný večer v klidné, ale i veselé a moudré atmosféře literatury. Paní Kotková není hostem jenom v naší malé knihovně. 24. září se konal v Krajské vědecké knihovně v Liberci křest a autorské čtení z její knihy *Jako damascén* (u nás čteno v březnu tohoto roku).

Po kratší pauze se v sobotu **30. listopadu** chystáme na **adventní dílnu**. Budou to krásné a praktické, tentokrát vánoční dekorace (věnce, svícný) z přírodních materiálů. A pravidelně nepravidelné **Kulinárium** se nám protentokrát přemění na **vánoční pečení cukroví**, kdy za jedno odpoledne můžeme sfouknout vleknoucí se večery u pečící trouby a čekání na linecká kolečka a pracny... přijďte v **sobotu 7. prosince**.

Termíny se ve výjimečných případech mohou měnit, sledujte vždy, prosím, aktuální informace na webu obce, v hospůdce U Kodešovy skály a na vývěsních tabulích.

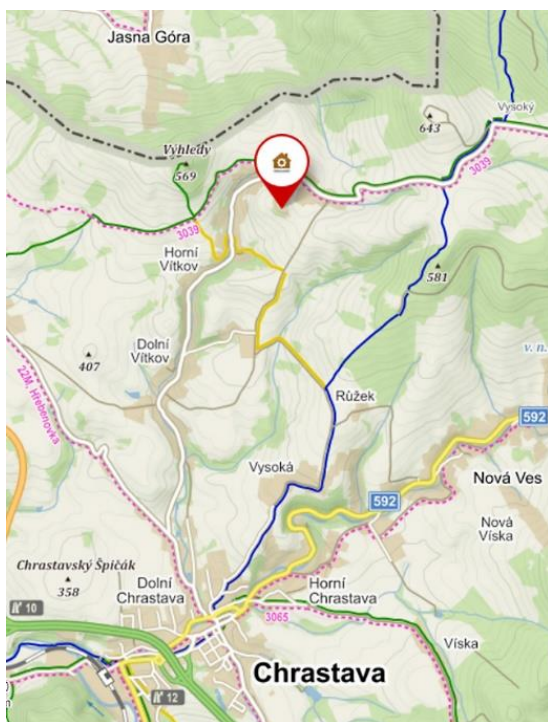
Užívejme si babího léta a buďme zdraví!

Za SPOK Simona Benešová

Zajímavá místa Frýdlantska a jeho okolí

Curia Vítkov

Na kopci nad Horním Vítkovem s pěkným výhledem do krajiny roste replika dvorce – kurie z 12. století. Není postaven na žádné archeologické lokalitě ani nejde o rekonstrukci konkrétního sídla, je však unikátním pokusem o vybudování celku šlechtického sídla se stavbami typickými pro toto období. Za raného středověku se kolem obydlí velmože soustřeďovala řemeslná výroba, hospodářská správa, soustřeďovaly se platy a dávky z okolních vesnic, byl důležitým střediskem řemeslné výroby.

Spolek milovníků historie doby Přemyslovců se nezaměřil jen na stavbu velmožova sídla, řemeslné osady a středověkého opevnění, ale snaží se návštěvníkům přiblížit i život jeho obyvatel. Každoročně v druhé polovině května a v polovině července se konají dvě velké akce, kde si přijdou na své nejen chlapi se svými malými potomky, ale i jejich ženské polovičky.

Při dobývání dvorce vznikne za hradbami vojenské ležení. Tábor není pojatý jako striktně vojenský, takže tu kromě bojovníků najdete také spoustu civilistů – čeled, ženy i děti.

V táboře probíhá rušný táborový život – kuchaři vaří dobové pochutiny v kotli či na roštu, vojáci hlídkují, cvičí se v boji nebo ve střelbě z luku nebo kuše. Uvnitř dvorce pak můžete vidět komentované ukázky bojového umění našich předků. Diváci se dozví něco o výzbroji těžkooděnců i lehkých pěšáků a na závěr uvidí i boj naživo.

Zbroje, které bojovníci nosí, a zbraně, které používají, jsou věrné kvalitní repliky, obdobné konstrukce jako originály. Většinu z nich si návštěvníci mohou po dohodě potěžkat i vyzkoušet, stejně jako si mohou zkusit střelbu z luku, kuše nebo obléhacího stroje, případně zahrát dobové hry.

Ženy jistě budou zajímat především raně středověká řemesla, která jsou svými postupy, nástroji a výrobky často dosti odlišná od toho, co znáte z vrcholného a pozdního středověku, natož novověku. Můžete si vyzkoušet tkaní na jednoduchém stavu nebo na destičce, seznámit se s oblékáním nejen bojovníků, ale i obyvatel dvorce. Vyrábí se tu luky nebo koňská sedla, řezbář zhotovuje výrobky ze dřeva i kostí, kovář nýtuje každý kroužek drátěné košile. Ve středověké peci se dá upéct chleba, na který si vlastnoručně namelete obilí v kamenném mlýnku.

O životě obyvatel dvorce by se dalo psát ještě dlouho, ale co je na celém projektu nejdůležitější, je to, že tento spolek pracuje s lidmi, usiluje o rozvíjení úcty k historii a rukodělné práci, učí kladnému vztahu k přírodě. Pokud nechcete, aby vaše děti propadly konzumu, můžete se členy spolku stát i vy, nejdříve jako nestranní pozorovatelé života v osadě, a pokud se nezaleknete těžkého života našich předků, pak i aktivními členy.

Dagmar Čadková

Od našich čtenářů

Poděkování se vzpomínkami

Vážení spoluobčané Heřmanic a okolí,

chtěl bych tímto upřímně poděkovat všem, kteří se zúčastnili oslavy mého jubilea, aby se podívali, jak vypadá osmdesátiletý stařík. A zároveň si trochu zavzpomínat. Nemohu přitom nevzpomenout mého spolužáka a celoživotního kamaráda Petra Vaňka z Heřmanic čp. 123, s nímž jsme pokaždé své narozeniny od dob učňovských společně slavili. Osud mu ale nebyl nakloněn a nedopřál mu dožít se tohoto věku.

Každým rokem jsme při oslavě narozenin vzpomněli i na Karla Gotta, který byl naším spolužákem na učilišti ČKD v Praze. Tam jsme s ním i soutěžili v akci Lidové umělecké tvořivosti mládeže. Karel tam tenkrát vyhrál soutěž v sólovém zpěvu. Ale ani my jsme nebyli žádná ořezávátka. Vašek Drašnar z Frýdlantu vyhrál sólo soutěž na chromatickou harmoniku. My dva s Petrem jsme byli

zařazení do třicetičlenného pěveckého sboru, mně přidělili čtvrtý hlas. Soutěž sborů jsme taky vyhráli.

Náš sbormistr pan Svítal, jemuž jsme potajmu říkali Blikal, nám po tom úspěchu v dobré víře navrhl, abychom šli na Letnou zazpívat při zápase hráčům Sparty. Návrh jsme přivítali s radostí. Měli jsme tam naprostou svobodu projevu, mohli jsme halekat a řvát, co jsme chtěli. A taky jsme toho plně využili. Na zápase byli i někteří naši mistři odborného výcviku, kteří naše vystoupení ocenili a vyslovili přesvědčení, že stejně tak zvládneme i závěrečné učňovské zkoušky. Nezklamali jsme je.

Vrátím se teď k tomu, čím jsem začal v úvodu. Kamarádi štamgasti mi při vzpomínce na výročí znovuotevření hospůdky navrhl, abych zde oslavil své jubileum. Vždyť jsem tam chodil už do Kretčamu, poté do kulturního domu Osvěta a nyní občas do hospůdky U Kodešovy skály. To se prostě nedalo odmítnout, takže jsme se 3. července sešli.

Byl to pro mne překrásný podvečer. Nejen proto, že už nebylo takové vedro, ani nepršelo, ale sešli se opravdoví přátelé. Pivo bylo správně vychlazené a nálada báječná. O kulturní pořad se tradičně postarali přátelé z Heřmánku Milan Bouša a Venca Vocásek za doprovodu sboru přítomných gratulantů.

Ještě jednou děkuji přátelům, kteří toto hezké setkání připravili, také za milé dárky, které mi budou připomínat, že mám v Heřmanicích partu dobrých kamarádů.

Willy Effenberger

Zajímavosti

CHKO a NP České republiky CHKO Orlické hory

NKP	- národní kulturní památka
NPR	- národní přírodní rezervace
PP	- přírodní památka
NPP	- národní přírodní památka
MPR	- městská památková rezervace
KP	- kulturní památka
CHKO	- chráněná krajinná oblast
NP	- národní park
PR	- přírodní rezervace

CHKO Orlické hory byla vyhlášena v roce 1969 a má rozlohu 204 km². Nejvyšší horou je Velká Deštná, která má nadmořskou výšku 1 115 m n. m. Orlickými horami protéká řeka Divoká Orlice, ta společně s Černým potokem teče po státní hranici s Polskou republikou. Samotná Divoká Orlice tvoří něco kolem 40 km státní hranice. Hranice končí v místě, které se nazývá Zemská brána. Orlice byla velice důležitá pro skláře, jelikož v jeho korytě se dají i dnes najít namodralé úlomky skla.

Zemskou bránou můžete proplout na vodě nebo se vydat na kole po modré turistické značce, ta vás dovede až k Pašerácké lávce, ta sloužila dříve k pašování různého zboží a věcí. Přejedeme lávku a dál po modré se dostaneme k Ledříčkově skále. Zde sídlil loupežník Ledříček, který se za pomoci provazového žebříku dostával do své jeskyně. Jenže jednou to nestihl a z žebříku spadl a tím skončil jeho život. Alespoň tak praví legenda. Divoká Orlice tvoří od obce Lhotka přes Pastviny až po obec Údolí ohromnou vodní nádrž.

V CHKO najdete také pět významných evropských lokalit, a to Panský vrch u Olešnice v Orlických Horách, Orlické hory – sever, to je kolem vyhlídky Šerlich, Trčkov – Zaorlicko, okolí Divoké Orlice

s nivními loukami a soutok Dubnice a Říčky. Dále můžete navštívit PR Hořečky, kde se vyskytuje hořeček mnohotvarý český, který je u nás velmi vzácný.

Dalším lákadlem je NPR Bukačka, která leží na hlavním hřebenu hor a má nadmořskou výšku 910-1 025 m n. m. Tato lokalita je zajímavá tím, že se zde nacházejí zakrslé bukové lesy, které jsou staré více jak 200 let. Tato maloplošná lokalita byla v roce 1954 zapsána jako chráněné území a její rozloha je 50,74 ha. Najdete tu i rašelinnou louku, které s hrdoostí můžeme říkat taky botanická zahrada Orlických hor, protože tu je na 294 druhů vyšších rostlin, z toho 23 chráněných.

Teď se podíváme do Neratova, zde mají unikátní kostel Nanebevzetí Panny Marie se skleněnou střechou. Dříve lidé věřili v léčivý a magický pramen, který vyvěrá u tohoto kostela, ale i zázračnou moc Panny Marie. V roce 1945 střelou Rudé armády kostel z části shořel a měl být následně zbourán. To se ale nestalo. Od roku 1992 je kulturní památkou a usilovně se na něm pracuje. Vedle tohoto kostela můžete vidět taky ovocný sad, ten má název Sad smíření a byl založen roku 2004. A v místním Café Neratov si můžete dát nějakou tu sladkou tečku na posílení, ale nelekněte se, obslouží vás hendikepovaní. Při dortíku se můžete kochat pohledem na roubenky.

Skanzen Vila Nova je spíš pro ty, co chtějí odpovědi na otázky z doby bronzové. A možná se vám podaří si i v místní peci upéct domácí placky. Ale pokud vám vadí, že budou placky trochu od popela a vy je budete muset ofoukat a oklepat, tak se skanzenu velkým obloukem vyhněte.

Už jsme tu říkali o orlickém skle a jeho sklárnách. Ta nejznámější sklárna stála v Orlickém Záhoří, dříve pojmenovaném Kunštát. Dnes je tato obec spíš domovem chřástala polního.

Orlické hory jsou ale známé spíš díky pohraničnímu opevnění. Tím nejznámějším je tvrz Hanička, v roce 2007 byla prohlášena za KP. Pokud ale chcete vidět i jiné bunkry, musíte se vydat po Jiráskově cestě, která je značená červeně. Po cestě najdete i jiné pevnosti, jako třeba pevnost a rozhlednu na Anenském vrchu s výškou 991 m. Zde je rozhledna Anna, která dosahuje výšky přes 1 000 m. Rozhledna byla postavena v roce 2010.

Pokud jste hladoví, tak určitě musíte navštívit Masarykovu chatu. Ta stojí na Šerlichu a byla založena v roce 1924 za 1 milion prvorepublikových korun. V roce 1925 byla slavnostně otevřena a jejím prvním hostem byl i Alois Jirásek. S výměnou režimu postupně měnila chata název a dnes se jmenuje zase Masarykova.

Dál můžete navštívit PP Jelení lázně s jezírky a vzácnými rostlinami, Šerlišský mlýn a hájovnu, které vlastnil rod Colloredo-Mansfeldové, nebo památnou lípu v Sedloňově, která má obvod kmenu 8,5 m a je stará něco kolem 450 let.

Co ale rozhodně nemůžete navštívit, je rozhledna na Velké Deštné, protože tu žádná není. Ale dřív byla dřevěná, než díky počasí a hlavně bleskům vyhořela. Byla několikrát obnovena až do 70. let 20. století, pak byla stržena.

Zámky, které můžete vidět – Kostelec nad Orlicí, Častolovice, Doudleby nad Orlicí. **Hrady** – Litice, Výrov, Potštejn nebo zřícenina hradu Žampach. A najdete tu i pivovar Kanec – Žamberk.

1) Český ráj	11) Pálava	21) Brdy
2) KRNP	12) Podyjí	22) Český les
3) Bráunovsko	13) Žďárské vrchy	23) Slavkovský les
4) Orlické hory	14) Železné hory	24) Kokořínsko a Máchův kraj
5) Jeseníky	15) Blaník	25) České středohoří
6) Litovelské Pomoraví	16) Třeboňsko	26) Labské pískovce
7) Poodří	17) Blanský les	27) České Švýcarsko
8) Beskydy	18) Šumava	28) Lužické hory
9) Bílé Karpaty	19) Český kras	29) Jizerské hory
10) Moravský kras	20) Křivoklátsko	

Informujeme

Sousedské setkání

Začalo to počátkem června letošního roku, když se na pozvání starosty Kunratic pana Milana Götze zúčastnil hasičského cvičení VICHK starosta Bogatynie pan Wojciech Błasiak. Na cvičení nemohl chybět náš hasičský sbor v čele s jeho velitelem Vladimírem Stříbrným. Starostové obou obcí byli pozváni k návštěvě Bogatynie, která se uskutečnila 11. června. Jednali tam mimo jiné také s místostarostkou paní Monikou Sawickou a zástupcem městského úřadu panem Miroslavem Drewniackim, kteří mají na starosti vnější vztahy. A pozvali jejich starostu na návštěvu k nám, do Heřmanic a Kunratic.

Ta se uskutečnila ve středu 24. července za účasti všech tří starostů, které doprovázela překladatelka paní Anna Hanušová. Začala prohlídkou Heřmanic, pokračovala krátkým posezením na obecním úřadě a potom návštěvou ve sklárně, kde kromě výkladu zaujaly našeho hosta varhany Hammond, na něž mu majitel sklárny i varhan pan Novotný ochotně zahrál.

Následoval přesun do Kunratic, samozřejmě se zastávkou u zastaveníčka U Svatého Huberta. K němu má polský host velmi blízko, neboť myslivost je jeho velkou zálibou. Při následné prohlídce obce se zastavili u památného povodňového kamene a u památníku šarvátky v Tongrundu.

Protože ale nešlo jen o zdvořilostní návštěvu, řešily se při posezení na obecním úřadě i otázky další možné spolupráce a záměry jednotlivých obcí. Například chystanou cyklostezku Heřmaničku, která by mohla pokračovat i na polském území, kde by po přetrasování mohla navázat na současnou cyklostezku, vedoucí po hlavní silnici. Starostové potvrdili i předchozí ujednání z Bogatynie o vzájemném sdílení pozvánek na různé akce. Pan Błasiak v té souvislosti deklaroval jejich účast na Kunratické JamParádě.

Na řadu přišla i důležitější témata, například přeshraniční kriminalita, která trápí obě strany, a možná spolupráce v rámci krizového řízení. Došlo i na choulostivé téma rozšíření dolu Turów, které u nás vyvolává opodstatněné obavy ze ztráty zdrojů pitné vody. Řešení tohoto problému však není v možnostech obcí, tudíž se shodli, že by v žádném případě neměl být překážkou v jejich další spolupráci a neměl by kazit rozvíjející se vzájemné vztahy. To je dobrá zpráva, protože v minulosti tomu tak vždycky nebylo. Pro začátek by mohlo jít třeba o vzájemné vystoupení kulturních souborů. Taky by nebylo na škodu pozvat jejich hospodyně na soutěž O nejlepší bramborový salát. To ostatní už je záležitost dalšího vývoje vzájemných vztahů.

oba

Akce na podzim v Libereckém kraji

Říjen:

12.	Sokolnické dny Velká módní show MIG 21 HYJÉ tour Harlej + Komunál	Trosky Sychrov Jablonec n. N. Turnov	
21.	Partička	Lomnice n. P.	
25.	Rybičky 48	Liberec	Dům kultury
26.	Retropárty pro Elišku	Frýdlant	beseda
29.-30.	Podzimní prázdniny	Grabštejn	hrad
30.	Miroslav Paleček a skupina Knezaplacení		Frýdlant (100 Kč)

Listopad:

1.	Noční prohlídka zámku Půlnoční vlak M. Tučného	Svijany Jablonec n. N.	Eurocentrum 101010
9.	Lucie Dymytry Revolter	Liberec Liberec	Home Credit Aréna Dům kultury
13.	Dlouhá noc H. Vondráčkové	Liberec	Dům kultury
15.	Visací zámek Vypsaná fixa	Jablonec n. N. Liberec	Woko Music Club klub Bunkr
23.	Myslivecký bál	Kunratice	

Prosinec:

14.	Anna K, Akustický 2019	Česká Lípa	KD Crystal
22.	Janek Ledecký Vánoční turné	Liberec	Dům kultury

21. 9. 2019 - 19. 1. 2020 Turistika na Semilsku, 110 let Riegrovy stezky a KČT Muzeum a Podještědská galerie Semily

Marienkirche Zittau, 05.10.2019, 19:00 Uhr
Bazilika Hejnice, 6. 10. 2019, 15.30 h

Messa di Gloria

Vincenzo Bellini: Messe in la minore
Vincenzo Bellini: Salve Regina in la maggiore
Giacomo Puccini: Messa di Gloria (Kyrie, Gloria)

Ausführende / Učinkující:
Katherina Müller, Sopran / Frauke Willemczik, Alt / Sascha Emanuel Kramer, Tenor / Jonathan de la Paz Zaens, Bass
Zittauer Projektchor, Sbor „Ještěd“ Liberec (Chorleiter / Sborníšťi: Marek Müller, Felix Weickelt)
Bohemia Symphoniker / Dirigent: Miloš Krejčí / Eintritt frei, Kollekte erbeten / Ustup volný, dary vítány.

Logos: Europäische Union, SN CZ, EUROREGION neisse-nisa-nýsa, Klášter Hejnice, Euroregionales Kulturzentrum St. Johannis Zittau

6. 10. Bazilika Hejnice od 15:30. Sbor Ještěd, ve kterém zpívá p. Horvát, který bydlí v naší obci. Nenechte si ujít tuto mimořádnou příležitost.

Obec Kunratice tradičně pořádá
soutěž ve vaření marmelády

KUNRATICKÁ JAMPARÁDA

2. listopadu 2019

v Kulturním domě v Kunraticích

15.00 Veřejná ochutnávka
Hlasování veřejnosti o cenu publika
17.00 Vyhlášení výsledků

www.jamparada.cz

Uzávěrka 15. 10. Přihlašovat se můžete na OÚ Kunratice nebo ve Frýdlantě, ulice Míru č. p. 274, obchod Dárky od Ladky (Ladka Lišková)

Podrobnosti o soutěži se můžete dozvědět na www.jamparada.cz

Sběr vzorků marmelád a džemů probíhá od dubna do poloviny října 2019.

SPIŽÍRNA

v pondělí 14. října 2019
od 17 hodin
na OÚ v Heřmanicích

Přijďte vyměnit dobroty, které jste si na zimu zavařili, usušili, naložili nebo připravujete čerstvé...kus za kus.

Vždy je čím se inspirovat.

sladké-slané-kyselé-alkoholické-nealkoholické-zajímavé-netradiční-dobře-trvanlivé

Místní lidová knihovna Heřmanice a SPOK
zvou v pátek

25. října 2019 od 17 hodin

na
2. autorské čtení z knihy

LUDMILY KOTKOVÉ

Lidi nejsou puzzle

RETRO PARTY
VSTUPNÉ předprodej 150,- na místě 200,-
PRO ELIŠKU

Bohatá tombola - hlavní cena „Let balónem“
Celým večerem Vás bude provázet moderátor **Roman Kohl**

Předprodej vstupenek
tel.: 731 415 677 nebo
informační centrum
v Novém Městě pod Smrkem

FOTOKOUTEK
Retropárty pro Elišku

SOBOTA 25. ŘÍJNA
OD 20:00 HODIN
RESTAURACE
BESEDA FRÝDLANT

Výtěžek z celé akce bude zaslán na transparentní účet Elišky
Za podpory města Frýdlant a Slovan Frýdlant - oddíl kopané

OBEC HEŘMANICE
ve spolupráci
s Výchovným střediskem služební kynologie Heřmanice
pořádá pro všechny fanoušky sportu a legrace tradiční

FOTBALOVÝ TURNAJ O POHÁR STAROSTY OBCE

v sobotu 12. 10. 2019
od 9 hodin na hřišti u VZSK
Heřmanice.

Prezentace družstev v 8 – 8,30 hodin.
Startovné je 20,- Kč za hráče.
Družstva jsou pětičlenná, může být maximálně jeden náhradník.

Družstva se hlásí nejpozději do 7. 10. 2019
na obecním úřadu Heřmanice (482 317 119)
nebo na VZSK Heřmanice (482 317 126).

Občerstvení je zajištěno.

Informujeme

Plánované akce

Říjen:	12. 10.	Fotbalový turnaj
	14. 10.	Spižírna
	25. 10.	Autorské čtení
	25. 10.	Odhalení busty T. G. Masaryka (od 13:00 na točně autobusu)
Listopad:	16. 11.	Bramborový salát
	30. 11.	Vánoční tvoření
Prosinec:	1. 12.	Rozsvícení vánočního stromu
	6. 12.	Mikulášská nadílka (v Heřmanickém pekle po setmění)
	7. 12.	Vánoční pečení
	???	Adventní koncert

Bramborový salát roku 2019

Pravidla soutěže

Obec Heřmanice si Vás dovoluje pozvat na III. ročník soutěže

Bramborový salát roku 2019

Kdy: v sobotu **16. 11. 2019**

Kde: sál Kulturního domu

u Kodešovy skály v Heřmanicích

Přihlášky: do neděle 10. 11. 2019

na obecním úřadu nebo v Hospůdce
u Kodešovy skály.

Příjem salátu: v sobotu 16. 11. 2019

11:00 - 12:00 hodin

Ochutnávka a hodnocení: 14:00 - 16:00 hodin

Vyhlášení: v 17:00 hodin

Budeme moc rádi, pokud se zúčastníte soutěže o nejlepší bramborový salát. Nejen jako soutěžící, ale i jako porota. Každý kdo přijde po 14. hodině bude ochutnávat a hlasovat, který salát mu nejvíce zachutná. Přesná pravidla naleznete na stránkách obce Heřmanice (www.heřmanice.com).

Těšíme se na hojnou účast a velké množství porotců.

- Pokud jste milovníci bramborových salátů, pak tato soutěž je právě pro vás. Nezáleží na věku, pohlaví ani národnosti, tato soutěž je pro všechny.
- **Přihlásit** do soutěže se můžete v **hospůdce U Kodešovy skály** nebo na **Obecním úřadu v Heřmanicích**, kde prosím nahlase jméno tvůrce a počet salátů (můžete přihlásit **maximálně 3 druhy salátů**). Přihláška je **závazná**. Přihlásit se můžete **do neděle 10. 11. 2019**. Registrace po tomto datu již z organizačních důvodů nebude možná. Místo konání soutěže je sál Kulturního domu v Heřmanicích.
- Salát **musí být z čerstvých surovin** (pokud přidáváte do salátu sterilizovanou zeleninu, která je zavařená ve sklenici, je to považované za čerstvou zeleninu). Salát musí **být zhotoven den před soutěží**, tedy max. 24 hodiny starý (nejlépe večer před soutěží). **Za každý dovezený salát si soutěžící ručí sám.**
- **Množství salátu** - do soutěže dovezte **1,5-2 kg** salátu.
- **Sběrné místo** je sál **Kulturního domu v Heřmanicích v sobotu 16. 11. 2019** v čase **od 11:00 do 12:00 hodin**. Svůj salát si **označte jménem, příjmením a adresou soutěžícího**.
- Pořadatel od vás převezme salát. **Každý salát bude dán na jeden talíř**. Všechny talíře na salát budou stejné barvy, aby si soutěžící nepoznali svůj salát a nebylo tak ovlivněno hlasování. **Každému salátu pořadatel přidělí náhodným způsobem soutěžní číslo**. Tedy pokud dovezete svůj salát jako první, neznamená to, že bude váš salát pod soutěžním číslem 1. Pořadatel připraví před zahájením ochutnávání **protokol, ve kterém bude u příslušného čísla jméno a příjmení soutěžícího**. Tento protokol bude následně **zapečetěn** a předán hlavnímu pořadateli až do sčítání hlasů.
- **Veřejná ochutnávka proběhne od 14:00 do 16:00 hodin**. Ochutnávky se může zúčastnit každý, kdo přijde (včetně soutěžících). **U vstupu dostanete lžičku nebo vidličku**, se kterou budete jednotlivé saláty ochutnávat. **Každý salát můžete ochutnat pouze jednou.**
- **Hodnocení** - před ochutnávkou vám budou předány **3 hlasy**, které můžete **přidělit maximálně třem salátům**. Je na vás, zda dáte všechny tři hlasy **jednomu salátu, nebo hlasy rozdělíte** (jeden salát dostane 2 hlasy a druhý 1 hlas nebo dáte po 1 hlase třem různým salátům). Na hlasování bude dohlížet pověřená osoba, která bude dbát na platnost hlasování, aby nedocházelo k nedorozumění a nehlasovali jste vícekrát.
- Aby bylo hlasování co neobjektivnější, zajistí pořadatel vodu a chléb k neutralizaci chuťových buněk.
- **Po 16. hodině začne tým sčítat hlasy**. Následně si od pořadatele převezme zapečetěný protokol a rozklíčuje vítěze soutěže.
- Oficiální **vyhlášení vítězů** proběhne v **17:00 hodin** na sále **Kulturního domu v Heřmanicích**.

Heřmanický občasník, ročník 9, číslo 4. Vydává obec Heřmanice, Pov. MK ČR E 17534.

Redaktor Oldřich Bařka (oba), tel. 721 068 233, e-mail olda.bat@gmail.com

Za příspěvky od občanů nenese redakce žádnou odpovědnost. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky zkrátit.

Grafická úprava Ivana Frankelová. Technické zpracování Martina Strnadová a Pavlína Reinhardtová.